
Popielarka, st. 1, gm.
Płoniawy-Bramura, woj. ostrołęckie,
AZP 42-67/26

Informator Archeologiczny : badania 32, 190

1998

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

stanowiska, badania geologiczno-geomorfologiczne, glebowe oraz dendrochronologiczne.

Stanowisko ujawniło się na powierzchni w wyniku erozyjnej działalności wody podczas powodzi w 1997 roku. Wówczas to przy południowym profilu największych odsłoneń odkryto nieokreślone, pionowo tkwiące w sedymencie, drewniane elementy konstrukcyjne. W odległości około 100 metrów na południowy-wschód od konstrukcji drewnianych, również w tym samym profilu znaleziono wierszę oraz na powstałym kamienisku ceramikę neolityczną i pradziejową. Badania ratownicze miały głównie na celu zdefiniowanie przestrzennego zasięgu stanowiska oraz określenie jego chronologii. Profilowanie georadarowe wykonała firma „GEA” ze Szczecina i „KART-GEO” z Wrocławia. Badania geologiczno-geomorfologiczne przeprowadził dr Henryk Chmał (Instytut Geografii Uniwersytetu Wrocławskiego). Badania glebowe - dr Andrzej Traczyk (Instytut Geografii Uniwersytetu Wrocławskiego). Badania dendrochronologiczne - dr Marek Krąpiec z Krakowa.

Materiały znajdują się w Muzeum Okręgowym w Wałbrzychu, dokumentacja w biurze Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Wałbrzychu.

Badania powinny być kontynuowane w związku z planowaną budową zbiornika retencyjnego.

Podłoziny, st. 2, gm. Dopniewo, woj. poznańskie, AZP 53-25/58 - patrz: neolit

Pokrzywnica, st. 1, gm. Pawłów, woj. kieleckie, AZP 84-68/141 - patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich

POPIELARKA, st. 1, gm. Płoniawy-Bramura, woj. ostrołęckie, AZP 42-67/26

- ślady osadnictwa starożytnego
- obozowisko wczesnośredniowieczne (XIII w.)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez mgr. Zbigniewa Dłubakowskiego (Fundacja Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu). Finansowane przez EuRoPol GAZ S.A. Drugi sezon badań. Przebadano powierzchnię 533 m²

Stanowisko odkryto podczas badań powierzchniowych przeprowadzonych w 1994 r. na trasie projektowanego gazociągu tranzytowego Płw. Jamał - Europa Zachodnia.

Stanowisko oddalone jest ok. 1100 m na południowy zachód od wsi i leży na leśnej polanie w miejscu, gdzie teren łagodnie opada w kierunku zachodnim ku zabagnionej dolinie obecnie już nieistniejącej strugi o nazwie Sztok.

Badania wyprzedzające budowę gazociągu tranzytowego przeprowadzono w lipcu 1998 r. W wykopie badawczym odsłonięto bezpośrednio pod humusem, w warstwie calcowego piasku, 22 obiekty w postaci jam o nieregularnych zarysach w przekroju poziomym i pionowym. Wypełniska obiektów stanowił piasek przemieszany ze spalenizną, popiołem, węglem drzewnym i fragmentami spróchniałego lub nadpalonego drewna.

Tylko w 3 sąsiadujących ze sobą obiektach znaleziono zabytki ruchome w postaci 21 fragmentów wczesnośredniowiecznych naczyń glinianych. Ponadto 2 fragmenty ceramiki wczesnośredniowiecznej znaleziono w otoczeniu jednego z tych obiektów a dalsze 2 fragmenty ceramiki wczesnośredniowiecznej i 1 fragment ceramiki nowożytniej znaleziono w humusie.

Wszystkie odkryte podczas badań jamy zinterpretować można jako pozostałości po karczunku i wypalaniu lasu a obiekty zawierające ceramikę wczesnośredniowieczną to zapewne wykroty wtórnie wykorzystane jako miejsce obozowania osób zajmujących się karczunkiem.

Na podstawie fragmentów ceramiki stanowisko wstępnie datować można na XIII w.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w PSOZ w Ostrołęce.

Wyniki badań opublikowane zostaną w serii publikacji finansowanej przez EuRoPol GAZ S.A.

Badania nie będą kontynuowane.